

dringsforslag have vi hørt af den ærede Forsvarer deraf for Kjøbenhavns Amt, at det skulde tjene til at give det Samme omtrent som Sædegaardseiernes Mølleret, som nu herved skulde udstrækkes til hver enkelt Mand, der vilde bygge en saadan egen Mølleindretning, og skal den have Frihed til at drives i samme Omfang, som Tilfældet er med Sædegaardseier-Møllerne, saa vil den blive dreven ligesaa frit som enhver anden Mølle (En Stemme: Nei!). Det er vist, jeg kender ingen Sædegaardseier-Møller, uden at de enten drives saaledes af selve Eierne, eller ere forpagtede bort, og Forpagteren maa da for ligesaa Mange, som der vilde komme til ham (En Stemme: Det er en Feiltagelse). Nei, det er ingen Feiltagelse, det er en factisk Sandhed, og jeg kan paavise mange Steder, hvor det er Tilfældet. Nu kommer her desforuden ved det 2det Forslag Bevillingsveien til egne Mølleværkers Oprettelse for andre Næringsdrivende, og den skal staae aaben; ja, ved Bevillingsveien, som den er hidtil, sige Forslagsstillerne, beholde Møllerne saaledes den samme Stilling, de have nu, i 10 Aar, — saa er det deres Erstatning; men dertil hører jo dog absolut, hvis de 10 Aar skulle være dem en Erstatning, at man da maa sige: saa maa der heller ikke staa flere Bevillinger i den Tid; thi staa der flere Bevillinger, staaer denne Vej til Anlæg af flere Møller i dette Tidsrum saaledes fremdeles aaben, saa er det aabenbart det Samme som strax at give fuldkommen Møllefrihed og ophæve den hele Indskrænkning, som det nu findes Sted. I det Øieblik, at der er en saadan Lust til Bevillinger og en saadan Lust til at meddele dem, som vi her have hørt, saa er det det Selysamme i Virkeligheden, som om Møllerne skulde have stuet ingen Nytte af de 10 Aars Henstand, ja, det er vistnok, det var at tage med den ene Haand, hvad man gav med den anden, hverken Mere eller Mindre, og det er denne Illusion, som jeg hverken vil have Lod eller Deel i at vedtage som Lov. Hvorfrå skulde den Næring beholde, som de nu have, naar Enhver fik Lov til at indgive Ansøgning om Mølleanlæg og fik samme bevilget, baade i det Mindre og Større i samme Omfang, som nu kun kan finde Sted i det Uvisse, men

som her endogsaa ligefrem er henvisst til ad Lovgivningsveien at kunne lettelig erholdes? Her er ved disse Endringsforslag da ingen Sikkerhed for, at det ikke vilde blive Tilfældet, inden de 10 Aar vare omme, at Møllefriheden ligesaa fuldstændigt vilde ad Bevillingsveien være indført, som den vilde blive efter den Tid. Vilde de derimod foreslaae, at de 10 Aar skulle udslættes og Friheden strax indtræde, ja, det var en anden Sag, saa var det en reel Sag, og den eneste Erstatning, der da skulde komme, det var da, at de, efter Forløbet af 10 Aar, skulde være frie for Møllestyld og være frie for den Næringsstat, der er traadt istedetfor paa sine Steder. Men det var altsaa, kunne vi sige, ikke til de nærværende Møllere, at denne Erstatning kom, ikke til dem, der imidlertid enten maatte sælge deres Mølle eller gaae tilgrunde, men det var i de større fremtidige Fabrikmølleres Interesse at blive saaledes frie for Skat i Fremtiden, som vi hørte forleden Dag. Vi hørte, at de større Møller ville snart opluge de mindre, ligesom Røddyr, og derved udvide deres Næringsdrift, hvorved de mindre da vilde gaae tilgrunde, altsaa det skulde være Skattefrihed for de tilkommende større Fabrikmøller, som om 10 Aar skulle ingen Næringsstat eller Møllestyld svare. — Møllestylden skulde til den Tid være ophævet, og da der nu ikke tillige er sagt i Loven, hvilken Skat der da skal træde istedet derfor, eller om der skal træde nogen Skat istedet derfor, saa maa jeg af den Grund stemme mod denne Lov, saaledes som den er vedtagen ved anden Behandling, da jeg ikke har kunnet stille noget Forslag til Forandring deri; thi, havde det været mig muligt at faae 14 andre Medlemmer med mig dertil, skulde jeg nok have stillet et Forslag, der fremdeles efter de 10 Aar beholdt Møllestylden. En saa betydelig Næring som Møllennæringen, der vil blive større og større, eftersom Folkemængden tiltager, kan og bør altid svare sin Møllestyld eller Næringsstat; den er i mange Aar bleven større, uden at Møllestylden er forøget, og, udslættes den da heelt, vil det kun staa paa de øvrige Statsteyderes Beføstning, paa Bondestylds-Hartfornets Beføstning, hvilket ikke kan findes i mindste Maade rimeligt, og, hvorfor skal der